

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 01 0 U 019410 24 Uvp
Sarajevo, 05.06.2024. godine

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Mahić Samardžić Amele, kao predsjednika vijeća, Danilović Edine i Jahjaefendić Jasmina, kao članova vijeća, te Dizdar Vrabac Belme kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja Grad Bihać, zastupanog po zakonskom zastupniku Gradskom pravobranilaštvu Bihać, protiv akta broj: 01-27-155 od 31.07.2023. godine, tuženog Gradskog vijeća Grada Bihaća, u upravnoj stvari utvrđivanja prava vlasništva na građevinskom zemljištu u društvenoj svojini, odlučujući o zahtjevu tužitelja za vanredno preispitivanje sudske odluke podnesenom protiv rješenja Kantonalnog suda u Bihaću, broj: 01 0 U 019410 23 U od 01.02.2024. godine, na nejavnoj sjednici održanoj dana 05.06.2024. godine, donio je

P R E S U D U

Zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Rješenjem Kantonalnog suda u Bihaću, broj: 01 0 U 019410 23 U od 01.02.2024. godine, odbačena je tužba tužitelja podnesena protiv rješenja Gradskog vijeća Grada Bihaća, broj: 01-27-155 od 31.07.2023. godine, kojim je D. B. utvrđeno pravo vlasništva na građevinskom zemljištu u državnoj svojini označenom kao k.č.br. 9664/113 k.o...., površine 162 m² upisana u posjedovnom listu broj: 4200 k.o. Bihać Grad i zemljišnoknjižnom ulošku broj: 16636 k.o. ... kao posjed i vlasništvo Općine Bihać sa dijelom 1/1, te imenovani obavezan da za utvrđeno pravo uplati naknadu u iznosu od 24.289,00 KM uz ostale uslove bliže navedene u rješenju.

Zahtjevom za vanredno preispitivanje odluke prvostepenog suda tužitelj pobija rješenje kantonalnog suda, zbog povrede materijalnog prava, kako iz podnesenog zahtjeva proizilazi. U obrazloženju se navodi da je sud pogrešno utvrdio da je osporeni akt tuženog donesen po zahtjevu podnosioca za dodjelu zemljišta neposrednom pogodbom, već je postupka vođen radi utvrđivanja prava vlasništva radi legalizacije bespravno izgrađenog objekta u smislu odredbe člana 61. stav 1. Zakona o građevinskom zemljištu, te da je zbog pogrešnog tumačenja odredbe Zakona o građevinskom zemljištu, odbacio tužbu cijeneći da se ne radi o upravnom aktu protiv kojeg se može voditi upravni spor. Zbog svega navedenog predlaže se da se zahtjev uvaži rješenje kantonalnog suda ukine i predmet vrati na ponovni postupak.

Tuženi nije dostavio odgovor na podneseni zahtjev, kao ni upravni spis do donošenja odluke ovog Suda.

Zainteresirano lice, D.B., takođe nije dostavio odgovor na podneseni zahtjev do donošenja odluke ovoga Suda.

Nakon što je ispitao zakonitost pobijane odluke u vezi sa navodima zahtjeva tužitelja za vanredno preispitivanje sudske odluke u skladu s odredbama člana 45. Zakona o upravnim

sporovima ("Službene novine Federacije BiH", broj: 9/05) u granicama zahtjeva i povreda propisa navedenih u zahtjevu, ovaj sud je našao da je zahtjev neosnovan i odlučio kao u izreci presude iz sljedećih razloga:

Obzirom da se pobijano rješenje zahtjevom osporava zbog pogrešne primjene materijalnog prava, to nije bilo smetnji da ovaj Sud svoju odluku donese bez uvida u upravni spis. Iz obrazloženja pobijane odluke prvostepenog suda proizilazi da je prvostepeni sud tužbu odbacio iz razloga što je upravni spor pokrenut protiv rješenja Gradskog vijeće Grada Bihaća, broj: 01-27-155 od 31.07.2023.godine, donesenog u okviru ovlaštenja propisanih članom 35. tačka j) Statuta Grada Bihaća („Službeni glasnik Grada Bihaća“, broj: 13/15, 13/18 i 12/22) i na osnovu člana 61. Zakona o građevinskom zemljištu (Službene novine Federacije BiH“; broj 67/05), a kojim rješenjem se rješava o utvrđivanju prava vlasništva na građevinskom zemljištu na kojem je izgrađen stambeni objekat bez prava korištenja radi građenja, cijeneći da osporeno rješenje nije upravni akt u smislu člana 8. stav 2. Zakona o upravnim sporovima, odnosno istim nije rješavano o izvjesnom pravu ili obavezi građanina ili pravnog lica u nekoj upravnoj stvari, niti ju je donio nadležni organ iz člana 4. istog zakona. Kako se protiv takvog akta ne može voditi upravni spor, prvostepeni sud je tužbu odbacio na osnovu člana 25. stav 1. tačka 2. Zakona o upravnim sporovima.

Po ocjeni ovog suda, zakonitost pobijanog rješenja prvostepenog suda nije dovedena u sumnju navodima zahtjeva za vanredno preispitivanje.

Odredbom člana 1. Zakona o upravnim sporovima predviđeno je da sudovi u upravnim sporovima odlučuju o zakonitosti akata kojima organi uprave i službe za upravu u općini i gradu, odnosno privredna i druga društva, ustanove i druga pravna lica koja imaju javna ovlaštenja, rješavaju o pravima i obavezama pojedinaca i pravnih lica u pojedinačnim upravnim stvarima. Prema odredbama čl. 4. i 8. Zakona o upravnim sporovima, upravni spor se može voditi samo protiv upravnog akta, a upravni akt, u smislu tog zakona, je akt kojim organ uprave ili upravna ustanova Federacije ili kantona, gradonačelnik, općinski načelnik, gradske ili općinske službe, kao i institucije koje imaju javna ovlaštenja, u vršenju tih ovlaštenja rješavaju o izvjesnom pravu ili obavezi pojedinca ili pravnog lica u nekoj upravnoj stvari.

Odredbama Zakona o građevinskom zemljištu Federacije BiH („Službene novine Federacije BiH“; broj 67/05), određen je način dodjele na korištenje gradskog građevinskog zemljišta radi gradnje i to na osnovu konkursa ili neposrednom pogodbom (član 45.), te je regulisano da se upravni spor može voditi samo u slučaju ako se dodjela gradskog građevinskog zemljišta vrši putem javnog konkursa (član 48. stav 1.,2.,3. i 4.), ali ne i neposrednom pogodbom. Pri tome, specifičan način utvrđivanja prava vlasništva u korist graditelja predviđen je i odredbom člana 61. stav 1. istog Zakona, a koji je primijenjen u konkretnom slučaju, a takvo regulisanje utvrđivanja prava vlasništva sličnije je slučajevima dodjele gradskog građevinskog zemljišta neposrednom pogodbom nego slučajevima dodjele takvog zemljišta putem javnog konkursa, kojeg u konkretnom slučaju nije ni bilo, a niti je navedenim Zakonom predviđeno da se protiv rješenja donesenih u postupcima utvrđivanja prava vlasništva u smislu člana 61. stav 1. Zakona o građevinskom zemljištu može voditi upravni spor (kao što je izričito predviđeno u slučajevima dodjele zemljišta javnim konkursom), pa je pravilno stoga, na osnovu člana 25. stav 1. tačka 2. Zakona o upravnim sporovima, prvostepeni sud postupio odbacivši tužbu.

Imajući u vidu naprijed izneseno, ovaj sud je navode zahtjeva ocijenio neosnovanim, pa je primjenom člana 46. stav 1. Zakona o upravnim sporovima, odlučio kao u izreci ove presude.

Zapisničar
Dizdar Vrabac Belma, s.r.

Predsjednica vijeća
Mahić Samardžić Amela, s.r.